

Nekonečný kruh (Čekání na Godota)

Bokomara

Ráno má pod víčky drcenou skelnou vatu
skrz ní se rozhlíží jak zfetovaný Bůh
marnivě svlečený do námořnických šatů
je obzor modrobílý nekonečný pruh
málem už u cíle a vítr svůj směr mění
přímka je křivka pravý úhel pravý není
cesta se stáčí jako nekonečný kruh

Kdo čeká od ledna jestli zas přijde leden
s úžasem na hodinách které bijí čtvrt
sám sobě skousne roubík namazaný medem
život mu neprodlouží žádná cizí smrt
někdo se dotýká a někdo ještě žije
štítivě čistou ruku jiná ruka myje
na konci kruhu kdosi kdesi sirkou škrt

Z jiskry za vesmírnou lodí
se v slunci nové světlo rozhoří
obkročmo nad hrobem rodí
na dně jámy hrobník kleště přiloží
jáma je malá naděje
nad námi modřín ještě je
vysoký modřín
vysoký modřín
což se tak oběsit
na pásku od džín?

Síla už chybí a i srdce nějak změklo
v tom věčném nekonečném kruhu bolesti
uhasit moře vzkřísit smrt podpálit peklo
kdo tohle zkoušel může mluvit o štěstí
i slečna Nevinnost je dávno vdaná paní
stále má srdce čisté pulzující v dlaních
s ním se jí dobře vstává ale špatně spí

Jen ti co svoje lásky vykupují zradou
chtějí mít nad postelí růženec a kříž
pečlivě zamknou svůj dům ti co nejvíc kradou
pes vrtí řetězem a pták objímá mříž
možná už zítra spatří slepec tu svou duhu
na kterou čeká roky v nekonečném kruhu
cest je přímá jen ten kruh je blíž a blíž